

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118249186
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118249186.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a člena senátu JUDr. Mariána Blahu, v právnej veci žalobcu: Ing Q. Q., nar. XX.XX.T., trvale bytom U. T., T. XX F., zast.X.X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX, XXX XX F., proti žalovanému: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o ochranu spotrebiteľa, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 16Csp/40/2018-137 zo dňa 23. októbra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 16Csp/40/2018-137 zo dňa 23. októbra 2019, v napadnutej časti prvej a tretej výrokovej vety **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom prvým výrokom zamietol žalobu, druhou výrokovou vetou konanie o zaplatenie príslušenstva zo sumy 1.317,39,- Eur zastavil a treťou výrokovou vetou rozhodol, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Na odôvodnenie okresný súd uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.429,36,- Eur a náhrady trov konania. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že úver, ktorý jej bol poskytnutý na základe zmluvy čXX.XX.XXXX, zo dňa 06.02.2017, je bezúročný a bez poplatkov a zmluva nebola platne uzatvorená. Žalobkyňa zároveň tvrdila, že v zmluve sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky. Uznesením č.k. 16Csp/40/2018-83 zo dňa 26.02.2019 súd pripustil rozšírenie žaloby o ďalší výrok, ktorým sa žalobkyňa domáhala vrátenia bezdôvodného obohatenia vo výške 1.317,39,- Eur z úveru č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa 11.08.2015.

3. Súd prvej inštancie zistil, že zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 06.02.2017 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno. V súvislosti so žalobkyňou predloženým stanoviskom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, v ktorom sa konštatovalo, že predmetná zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, súd uviedol, že takéto stanovisko má pre súd len odporúčací, a teda nezáväzný charakter, a preto ním súd nebol viazaný. K celkovej dobe splatnosti úveru v dĺžke 84 mesiacov súd uviedol, že aj priemernému spotrebiteľovi musí byť pri takomto časovom vyjadrení jasné, ako dlho bude daný úver splácať. Čo sa týkalo rozhodcovskej doložky a dohody o zrážkach zo mzdy, súd uviedol, že daný rozhodcovský súd zanikol a zároveň tak rozhodcovská doložka aj dohoda o zrážkach zo mzdy boli spísané na samostatných listinách, a preto neboli nutnou náležitosťou úverovej zmluvy. Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že žalobkyňa nijakým spôsobom

nepreukázala, že poistenie úveru bolo podmienkou poskytnutia úveru a taktiež nepreukázala, že si návrh zmluvy nemohla zobrať domov na preštudovanie a v prípade nesúhlasu s bodmi zmluvy navrhnúť zmeny alebo návrh zmluvy odmietnuť. Súd prvej inštancie na záver uviedol, že tie zmluvné podmienky, ktoré žalobkyňa v žalobe označila za neprijateľné, súd za neprijateľné nepovažoval, pretože všetky podmienky dohodnuté medzi zmluvnými stranami boli v medziach zákona, a preto súd nemal za preukázané, že by k bezdôvodnému obohateniu žalovaného došlo, nakoľko tento poskytol žalobkyni úver spolu s úrokom, na základe čoho bolo zrejmé, že žalobkyňa nesplatí len istinu. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol. Okresný súd zastavil konanie v časti príslušenstva zo sumy 1.317,39,- Eur, a to z dôvodu späťvzatia návrhu v tejto časti. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej žalobkyni v plnom rozsahu.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie s návrhom, aby konajúci súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a zaviazal žalovaného k zaplateniu bezdôvodného obohatenia 1.317,39,- Eur zo zmluvy č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa 11.08.2015 a zaplatenia bezdôvodného obohatenia zo zmluvy č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa 06.02.2017 v sume 1.429,36,- Eur. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie uplatňoval pri rozhodovaní zákon č. 258/2001 Z.z., avšak mal podstupovať v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobkyňa v odvolaní v súvislosti s oboma zmluvami poukázala na vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré vyslovilo, že zmluvy o úvere sú v dôsledku chýbajúcich obligatórných náležitostí bezúročné a bez poplatkov. Namietala aj, že v zmluve zo dňa 11.08.2015 je nesprávne uvedená výška RPMN 23,06 %, pričom podľa internetovej kalkulačky má byť vo výške 23,92 %. V súvislosti s obidvoma zmluvami namietala žalobkyňa aj nesprávny údaj o priemernej RPMN, ktorá bola v zmluve č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa 11.08.2015 uvedená vo výške 16,33 %, pričom správne mala byť 10,07 % a v zmluve č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa 06.02.2017 bola uvedená priemerná hodnota RPMN vo výške 9,27 % a správne mala byť 8,72 %. Z uvedeného dôvodu aj odplata následne prevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty určenú ustanovením § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. V súvislosti s vyjadrením Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky poukázala žalobkyňa aj na rozhodcovskú doložku, ktorá je podľa jej názoru neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobkyňa zároveň v odvolaní tvrdila, že obidve zmluvy mali ako podmienku poistenie, ktoré nebolo možné odmietnuť. V závere odvolania uviedla, že zmluvy neboli podpísané v súlade s označením a výpisom z obchodného registra Tatra banky, a.s. štatutárom alebo prokuristom. Podľa názoru žalobkyne súd prvej inštancie pochybil, keď neskúmal zmluvu z úradnej povinnosti, čím jej uprel právo na spravodlivý proces.

5. K odvolaniu žalobkyne podal vyjadrenie žalovaný, ktorý sa nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že zmluvy neobsahujú termín konečnej splatnosti úveru. Náležitosť o termíne konečnej splatnosti je uvedený v základných ustanoveniach úverovej zmluvy a je vyjadrený ako 84 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky. Podľa názoru žalovaného je nesporné, že zmluva mala trvať 84 mesiacov (7 rokov) odo dňa splatnosti prvej mesačnej splátky, pokiaľ by nebol úver splatený skôr na žiadosť dlžníka. Žalovaný vo vyjadrení poukázal aj na pojem „priemerný spotrebiteľ“ používaný v európskom práve, pričom uviedol, že takouto osobou nie je osoba, ktorá by nevedela, čo znamená „do 84 mesiacov od splatnosti prvej splátky“. Žalovaný sa nestotožnil ani s tvrdením žalobkyne, že úverové zmluvy neobsahujú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaný uviedol, že ustanovenie zákona neustanovuje, že zmluva musí obsahovať členenie výšky splátky na istinu a úroky. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vyslovil, že zákon č. 129/2010 Z.z. nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok. Žalovaný k údajom o RPMN a k celkovej čiastke úveru uviedol, že tieto sú vypočítané správne so zohľadnením zákonných požiadaviek. Ohľadom poistenia žalovaný uviedol, že toto žalobkyni len sprostredkoval, čo vyplýva aj zo záznamu o sprostredkovaní, ktorý podpísali obe strany sporu a v ktorom žalobkyňa vyjadrila záujem o poistenie, na základe čoho bol žalobkyni následne predložený návrh zmluvy o spotrebiteľskom úvere s poistením pre fyzické osoby. Z uvedeného podľa názoru žalovaného vyplýva, že poistenie bolo dobrovoľné, a preto ani nemuselo byť zahrnuté do výpočtu RPMN. Žalovaný uviedol, že aj priemerné hodnoty RPMN v úverových zmluvách sú uvedené správne. Žalobkyňa namietala v odvolaní aj dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá však podľa tvrdenia žalovaného bola uzatvorená samostatne v zmysle ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka. K tvrdeniu o rozhodcovskej doložke žalovaný uviedol, že v zmluvách sa rozhodcovská doložka nenachádza. Žalovaný zároveň uviedol, že v zmluvách sa nenachádza ani vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s úverovými podmienkami, ktoré žalobkyňa považuje za neprijateľné zmluvné podmienky.

V súvislosti s tvrdením žalobkyne, že zmluvy nie sú podpísané v súlade s výpisom z obchodného registra štatutárom alebo prokuristom, žalovaný poukázal na ustanovenia § 15 ods. 1 a § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

6. K vyjadreniu žalovaného podala vyjadrenie žalobkyňa, ktorá poukázala na obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch, absencia ktorých má za následok, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa sa vyjadrila aj k priamemu a nepriamemu účinku Smernice. Uviedla, že do 30.04.2018 musela zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať dobu jej trvania, termín konečnej splatnosti úveru ale aj členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Vyjadrila sa aj k rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukázal žalovaný vo svojom vyjadrení, s ktorým, ako uviedla, sa mnohé súdy nestotožnili z dôvodu nie príliš presvedčivého názoru vysloveného Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Na podporu svojich tvrdení poukázala na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky. Žalobkyňa poprela tvrdenie žalovaného, že došlo k dobrovoľnému uzavretiu poistenia, nakoľko už samotná zmluva majú v označení, že ide o zmluvu s poistením. RPMN je podľa žalobkyne nesprávne uvedená vo výške 23,06 %, pretože aj bez poistenia má byť 23,04 % a s poistením mala byť správne 23,90 %. V druhej zmluve je RPMN uvedená správne vo výške 19,21 % s poistením. Žalobkyňa dala za pravdu žalovanému, že vychádzala pri tvrdení o priemernej hodnote RPMN z nesprávnej tabuľky, ale zotrvala na tvrdení, že žalovaný prekročil najvyššiu prípustnú výšku odplaty. Žalobkyňa opätovne uviedla, že dohoda o zrážkach zo mzdy a spotrebiteľská rozhodcovská zmluva boli súčasťou formulárovej zmluvy a ako spotrebiteľka ich nemohla odmietnuť. V závere vyjadrenia žalobkyňa uviedla, že na zmluve chýba pečiatka pri podpisoch neidentifikovateľných osôb.

7. Žalovaný sa opätovne vyjadril k vyjadreniu žalobkyne, v ktorom uviedol, že priemerná hodnota RPMN je uvedená správne, nakoľko pri zmluvách o spotrebiteľských úveroch uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty RPMN za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci štvrťrok. Na podporu svojich tvrdení predložil súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za príslušné obdobia. Žalovaný sa vyjadril aj k žalobkyňou tvrdenej nesprávnej výške RPMN a poisteniu. Žalovaný uviedol, že to, že poistné bolo v jednom prípade zahrnuté ako náklad do RPMN, neznamená, že je tento údaj uvedený nesprávne. Zákon vo vzťahu k poisteniu len bližšie definuje povinnosť, kedy toto musí byť bezpodmienečne ako náklad zahrnuté do výpočtu RPMN, ale nevylučuje možnosť, že by veriteľ nemohol poistné zahrnúť ako náklad do výpočtu RPMN aj v prípade, že poistenie nebolo podmienkou získania úveru. Žalovaný si splnil povinnosť nad rámec zákona, a to v prospech spotrebiteľa, keď do výpočtu RPMN zahrnul aj údaj, ktorý v takomto prípade nemusí byť jeho súčasťou. To, že je do RPMN zahrnuté navyše poistenie v žiadnom prípade nespôsobuje nesprávnosť tohto údaje v zmluve. Žalovaný zotrval na tvrdení, že v zmluvách sa nenachádza rozhodcovská doložka. Uviedol, že v jednom prípade bola uzatvorená rozhodcovská zmluva, ale na samostatnej listine ako samostatná zmluva. Dodal zároveň, že rozhodcovský súd uvedený v rozhodcovskej zmluve zanikol a rozhodcovská zmluva stratila platnosť.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvej a tretej výrokovej vety ako vecne správny potvrdil.

9. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.429,36,- Eur a ochrany práv spotrebiteľa. V žalobe uviedla, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením č. XXXXXXXXXX zo dňa 06.02.2017, ktorú uzatvorila so žalovaným, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Namietala, že podmienkou poskytnutia úveru bolo poistenie ako aj dohoda o zrážkach zo mzdy, zároveň bola podľa jej názoru neprimerane vysoká výška úroku, za neprijateľnú zmluvnú podmienku považovala aj rozhodcovskú doložku a súhlas dlžníka so spracovaním osobných údajov. Uviedla aj, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru. Žalobkyňa podanou žalobou žiadala, aby súd preskúmal aj výšku priemernej hodnoty RPMN.

10. Žalobkyňa predložila súdu zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby zo dňa 06.02.2017, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyňi úver vo výške 7.950,- Eur. Zo zmluvy mal súd za preukázané, že výška úrokovej sadzby bola 16,80 % ročne, hodnota RPMN predstavovala 19,21 % pri priemernej RPMN vo výške 9,27 %. Výška odplaty vyplývajúca zo zmluvy bola 17,27 %. Výška mesačnej splátky bola dojednaná na 162,62,- Eur. Ku konečnej splatnosti úveru malo dôjsť po 84 mesiacoch od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky. Termín splatnosti splátok bol v zmluve uvedený k 20. dňu príslušného mesiaca. Celková čiastka, ktorú za žalobkyňa zaviazala uhradiť bola vo výške 13.660,08,- Eur. Súčasťou zmluvy je aj splátkový kalendár, ktorý člení jednotlivé mesačné splátky na splátku úroku a splátku istiny. Zo záznamu o sprostredkovaní, ktorý je taktiež súčasťou spisu, vyplýva, že žalobkyňa prejavila záujem o poistenie vo výške 3,09,- Eur mesačne. Záznam o sprostredkovaní tvorí samostatnú listinu, ktorú žalobkyňa podpísala. Žalobkyňa súdu predložila aj štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, z ktorých vyplýva, že poistenie úveru nebolo podmienkou jeho poskytnutia. Žalobkyňa podpísala aj dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá bola vyhotovená na samostatnej listine a súčasne na samostatnej listine bolo žalobkyňi predložené aj poučenie o následkoch uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré je taktiež žalobkyňou podpísané. Zmluvné strany uzatvorili aj spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu vyhotovenú na samostatnej listine.

11. K žalobe žalobkyne podal vyjadrenie žalovaný, ktorý sa s tvrdeniami žalobkyne nestotožnil. Uviedol, že úverová zmluva splatnosť pravidelnej mesačnej splátky obsahuje a bola určená na 20. deň v príslušnom kalendárnom mesiaci, pričom pre aplikáciu zákonnej sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je potrebné preukázať, že úverová zmluva príslušnú náležitosť neobsahuje. Žalovaný upozornil, že žalobkyňa nijako neprejavila svoju neistotu ohľadom termínu konečnej splatnosti úveru. Žalovaný zastáva názor, že uvedením konkrétneho dátumu splatnosti prvej splátky úveru a ustanoveniu, kedy dochádza k čerpaniu úveru, je určitý a zrozumiteľný aj termín konečnej splatnosti. Uviedol, že skutkový stav úverovej zmluvy je iný ako ten, ktorý v žalobe uviedla žalobkyňa, keďže zákonom vyžadované náležitosti úverová zmluva obsahuje. Žalovaný sa vyjadril aj k poisteniu, ktoré žalobkyňa považovala za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že poistenie je pri uzatváraní úverových zmlúv ponúkané klientom samostatne a klient má možnosť poistenie úveru odmietnuť a poistnú zmluvu neuzatvoriť. Žalovaný nepodmieňoval poskytnutie úveru žalobkyňi uzatvorením poistenia, čo vyplýva aj zo záznamu o sprostredkovaní, v ktorom žalobkyňa prejavila záujem o poistenie. Žalovaný zároveň uviedol, že je celkom bežnou praxou v prostredí obchodného sprostredkovania finančných produktov, že klient uzatvára úverovú zmluvu bez poistenia, a to bez zmeny podmienok úveru. Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, žalovaný uviedol, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva žalobcovi právo podať žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami má uskutočňovať súd v rámci ex offo prieskumu. Uviedol aj, že dotknutá dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je samostatnou dohodou podľa § 551 Občianskeho zákonníka a nemožno ju vnímať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. K žalobkyňou namietanej rozhodcovskej doložke žalovaný uviedol, že v zmluve sa rozhodcovská doložka nenachádza. Ohľadom namietaného súhlasu dlžníka so spracovaním osobných údajov predĺžená o päť rokov po skončení záväzkového vzťahu, čo podľa názoru žalobkyne zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach, žalovaný uviedol, že plnenie zákonnej povinnosti nemôže byť posudzované ako neprijateľná zmluvná podmienka. V závere vyjadrenia žalovaný uviedol, že je nesporné, že veriteľ musí dodržiavať zákonné ustanovenia, na druhej strane však nemožno podľa jeho názoru úplne vylúčiť zodpovednosť spotrebiteľa za svoje konanie. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

12. Žalobkyňa sa vyjadrila k vyjadreniu žalovaného a poprela možnosť aplikácie Obchodného zákonníka na predmetnú spotrebiteľskú zmluvu, keďže jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na osobnú spotrebu. Opätovne namietala, že obsah zmluvy nemohla ovplyvniť, podmienkou poskytnutia úveru bolo poistenie, dohoda o zrážkach zo mzdy, rozhodcovská doložka, súhlas so spracovaním osobných údajov, ako aj vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s úverovými podmienkami. Uviedla, že spôsob odpisovania istiny a úveru je plne v kompetencii banky, ktorá ho formuluje len v jej prospech. Namietala, že na zmluve chýbajú pečiatky a vzhľadom na obchodný register nie je jasné, kto podpisoval zmluvu. Žalobkyňa sa opätovne vyjadrila aj k chýbajúcim náležitostiam zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Termín konečnej splatnosti úveru vyjadrený ako 84 mesiacov je podľa názoru žalobkyne pre spotrebiteľa mátauce, pretože nevie, na akú dlhú dobu sa zaväzuje. K vyjadreniu žalobkyňa predložila aj odpoveď na žiadosť o posúdenie zmlúv vydané Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky.

13. K vyjadreniu žalobkyne podal opätovne vyjadrenie žalovaný, ktorý len poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov Slovenskej republiky. V závere vyjadrenia poprel tvrdenia žalobkyne, že uzatvorenie rozhodcovskej doložky a poistenia boli klientovi nanútené tak, aby ich nemohol odmietnuť. Žalovaný sa znova vyjadril aj ku konečnej splatnosti úveru a k podpisu zmluvy za banku.

14. Podaním doručeným súdu dňa 24.09.2018 požiadala žalobkyňa o rozšírenie žaloby, a to o vrátenie bezdôvodného obohatenia z ďalšieho úveru poskytnutého žalovaným XX.XX.XXXX zo dňa 11.08.2015. Predmetná úverová zmluva podľa názoru žalobkyne taktiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky - dohodu o zrážkach zo mzdy, poistenie úveru, neprimerane vysokú úrokovú sadzbu a vyhlásenie spotrebiteľa o oboznámení sa s úverovými podmienkami. Uviedla aj, že v zmluve sa nenachádza termín konečnej splatnosti úveru a ani informácia o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a poplatkov. Odvolací súd z predloženej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby XX.XX.XXXX zo dňa 11.08.2015 zistil, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 4.400,- Eur s ročnou úrokovou sadzboou vo výške 19,90 %. Výška RPMN bola vypočítaná vo výške 23,06 % pri priemernej RPMN vo výške 16,33 %. Výška odplaty predstavovala 21,90 %. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná v trvaní 84 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, pričom sa zmluvné strany dohodli, že mesačná splátka bude splatná 15. deň príslušného mesiaca. Výška splátky bola 98,18,- Eur. Celková čiastka, ktorú sa žalobkyňa zaviazala uhradiť bola 8.335,12,- Eur. Žalobkyňa súhlasila aj s doplnkovým poistením úveru. Výška mesačného poistného bola dojednaná vo výške 1,87,- Eur. Uznesením č.k. 16Csp/40/2018-83 zo dňa 26.02.2019 súd pripustil rozšírenie žaloby o ďalší výrok.

15. K zmene žaloby sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalobkyňa svoj záväzok splatiť úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy splnila jeho refinancovaním úverom poskytnutým na základe úverovej zmluvy č. 00-3117703351. Vyjadril sa aj k žalobkyňou namietaným neprijateľným podmienkam.

16. Odvolací súd sa s obsahom vyjadrení žalovaného ako aj s obsahom vyjadrenia žalobkyne oboznámil, avšak nepovažoval za hospodárne uvádzať prepis obsahu týchto vyjadrení do písomného vyhotovenia rozsudku. Žalovaný ako aj žalobkyňa totiž v súvislosti so zmluvou č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa 11.08.2015 uviedli vo svojich podaniach totožné argumenty ako vo svojich skorších vyjadreniach k zmluve o úvere č.XX.XX.XXXX. zo dňa 06.02.2017. Žalobkyňa navyše vo vyjadrení uviedla len tú skutočnosť, že žalovaný neposúdil jej schopnosť splácať úver z dôvodu, že nemala pravidelný príjem. S týmto tvrdením sa žalovaný nestotožnil, čo vyplýva z jeho vyjadrenia doručeného súdu dňa 01.07.2019, v ktorom uviedol, že pri preverovaní bonity klienta a jeho schopnosti splácať úver zohľadnil všetky získané údaje. Žalobkyňa deklarovala, že má pravidelný mesačný príjem, nakoľko v čase podania žiadosti prevádzkovala živnostenské oprávnenie. Žalovaný jej napriek tomu úver neposkytol, nakoľko nevyhovela kritériám pre poskytnutie úveru. Žalobkyňa preto poskytla do úverového vzťahu spoludlžníka, ktorý mal pravidelný mesačný príjem z pracovného pomeru.

17. Odvolací súd sa oboznámil aj so zápisnicami o pojednávaní, ktoré sa konali dňa 10.07.2019 a dňa 23.10.2019.

18. Odvolací súd, postupujúc v súlade s ustanovením § 374 CSP, doručil žalobkyni na vedomie vyjadrenie žalovaného. Keďže si súd prvej inštancie a následne aj odvolací súd splnil všetky povinnosti v súvislosti s doručovaním odvolania a následných vyjadrení strán sporu predpokladané Civilným sporovým poriadkom, odvolací súd na ďalšie vyjadrenie žalobkyne, ktoré bolo konajúcemu súdu doručené dňa 08.07.2020, neprihliadal.

19. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“), ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

20. Podľa § 9 ods. 2 písm. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“ alebo „zákon č. 129/2010 Z.z.“) v znení účinnom

k do 31.05.2017, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

21. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v aktuálnom znení, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

22. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k názoru, že súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. Odvolací súd totiž ani s prihliadnutím na v priebehu celého konania opakujúce sa argumenty žalobkyne, s ktorými sa súd prvej inštancie v preskúmanom rozsudku vysporiadal, nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

24. Zmluva o úvere bola uzatvorená v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, keďže tento typ zmluvy je absolútnym obchodom a takáto zmluva je vždy uzatváraná v zmysle Obchodného zákonníka. S ohľadom na povahu zmluvných strán - dodávateľ a spotrebiteľ - je nevyhnutné považovať predmetnú zmluvu za zmluvu spotrebiteľskú a poskytnutý úver za spotrebiteľský, na ktoré sa vzťahujú okrem ustanovení Občianskeho zákonníka aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

25. Žalobkyňa v odvolaní poukazovala na vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré vyslovilo, že predmetné zmluvy o úvere je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov v dôsledku absencie obligatórnych náležitostí. Odvolací súd sa s týmito vyjadreniami oboznámil, avšak nestotožnil. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky nie je orgánom, ktorý by bol oprávnený rozhodovať o subjektívnych právach a právom chránených záujmoch strán sporu v civilnom konaní. Takýmto orgánom je súd, ktorý prejednáva a rozhoduje spor. Z uvedeného vyplýva, že predmetné stanoviská nie sú pre súd záväzné, a teda súd nimi nie je ani viazaný.

26. V súvislosti so žalobkyňou namietanou absenciou obligatórnej náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch (do 31.03.2015 išlo o ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch) odvolací súd poukazuje na uznesenie

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, ktorý konštatoval, že „eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu možno dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje.“ a ďalej aj „...je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby... Potrebné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy vo forme amortizačnej tabuľky.“. Uvedenú potrebu eurokonformného výkladu je možné vyvodiť aj z dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľských úveroch, v ktorej zákonodarca vyjadril potrebu transponovať smernicu do právneho poriadku Slovenskej republiky v celom rozsahu. Eurokonformný výklad nemôže nahradiť absenciu výslovného znenia zákona; zásada konformného výkladu však vyžaduje, aby vnútroštátne súdy urobili všetko, čo je v ich právomoci, berúc do úvahy celé vnútroštátne právo a uplatňujúc výkladové metódy ním uznané, s cieľom zaručiť úplnú účinnosť smernice a dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou (rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/04 zo dňa 4.7.2006, rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-456/98, zo dňa 13.7.2000, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 666/2016, zo dňa 11.10.2016). Na základe uvedeného je možné dospieť k záveru, že ani úmyslom zákonodarcu nebolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore so smernicou. Túto skutočnosť potvrdzuje aj novela zákona o spotrebiteľských úveroch č. 279/2017 Z.z. účinná od 01.05.2018, v ktorej zákonodarca reflektoval na vývoj rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného zastáva názor, že je povinnosťou súdu prihliadnúť tak na smernicu ako aj na závery vyslovené v rozsudku Európskeho súdneho dvora zo dňa 09.11.2018 vo veci C-42/15.

27. Vychádzajúc z účelu a zmyslu sledovaného ustanovením § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. odvolací súd dospel k záveru, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej splátky. Pokiaľ § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.

28. V rozsudku vo veci C-42/15 Súdny dvor Európskej únie zároveň konštatoval, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva uvádzala konkrétny dátum (termín konečnej splatnosti úveru), pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi identifikovať dátum takejto splátky. V tejto súvislosti odvolací súd, uvádza, že z počtu splátok úveru - 84 mesiacov od splatnosti prvej splátky, vyplýva doba trvania zmluvy, z ktorej priemerný spotrebiteľ, ktorým bezpochyby je aj samotná žalobkyňa s ukončeným vysokoškolským vzdelaním II. stupňa, musí presne vedieť určiť termín konečnej splatnosti úveru. To, že si žalobkyňa „myslela, že úver bude splácať 5 rokov“ ako argument neobstojí, keďže na prvej strane obidvoch úverových zmlúv je uvedená konečná splatnosť úveru. Na okraj odvolací súd uvádza, že zákonodarca predmetnou, vyššie uvedenou novelou zákona o spotrebiteľských úveroch vypustil zo zákona povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere „termín konečnej splatnosti úveru“, pretože uvedené bolo v rozpore aj so Smernicou č. 2008/48/ES. Na základe vysloveného názoru sa odvolací súd nemohol stotožniť s tvrdeniami žalobkyne, že v zmluve nebola určená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru.

29. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že žalovaný v zmluvách uviedol nesprávnu hodnotu priemernej RPMN, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru. Údaje o priemernej hodnote RPMN za kvartál sa zvereňujú na konci mesiaca nasledujúceho po konci daného kvartálu a v zmysle § 9 ods. 2 písm. z) zákona o spotrebiteľských úveroch sa pri zmluvách uzatvorených

do 15 kalendárnych dní od zverejnenia priemernej hodnoty RPMN použije údaj za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Na základe uvedeného to znamená, že priemerná hodnota RPMN v prípade zmluvy uzatvorenej dňa 11.08.2015 sa určí podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2015. Čo sa týka zmluvy uzatvorenej dňa 06.02.2017, bol veriteľ povinný v zmluve uviesť hodnotu priemernej RPMN podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2016. Uvedené žalovaný splnil, a teda túto námietku žalovanej vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. o najvyššej prípustnej výške odplaty, ktorá je stanovená práve týmito ustanoveniami. Najvyššia prípustná výška odplaty nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2015 vyplýva, že priemerná hodnota RPMN v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých na 5 až 10 rokov vo výške od 1.500,- Eur do 6.500,- Eur 16,33 %. Dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, a teda najvyššia prípustná výška odplaty, je 32,66 %. V zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 00-3115030999 zo dňa 11.08.2015 bola RPMN uvedená vo výške 23,06 % a výška odplaty 21,90 %. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2016 mal súd za preukázané, že priemerná hodnota RPMN v čase uzavretia druhej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých na 5 až 10 rokov vo výške viac ako 6.500,- Eur 9,27 %. Dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov je 18,54 %. Výška RPMN bola v tejto zmluve vypočítaná na 19,21 % a výška odplaty 17,27 %, a teda tieto hodnoty neprevyšujú najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

30. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobkyne, že poistenie úveru nemohla odmietnuť. Na bremeno tvrdenia pritom nadväzuje dôkazné bremeno, ktoré žalobkyňa neunesla. Skutočnosť, že poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru a že mohlo byť žalobkyňou odmietnuté vyplýva zo záznamu o sprostredkovaní, ktoré žalobkyňa podpísala na samostatnej listine, čím vyjadrila súhlas s poistením úveru. Zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere taktiež vyplýva, že na získanie spotrebiteľského úveru alebo na získanie spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok sa nemuselo uzatvoriť poistenie ani iná zmluva o doplnkovej službe. Skutočnosť, že žalovaný pri jednej zo zmlúv zahrnul do RPMN aj poistenie automaticky neznamená, že bolo podmienkou uzavretia zmluvy. Takýto postup veriteľa je pritom pre spotrebiteľa výhodnejší, keďže spotrebiteľ pozná komplexnú hodnotu RPMN aj so zarátaným poistným, ku ktorému dobrovoľne pristúpil.

31. Odvolací súd na okraj dodáva, že žalobkyňa v priebehu konania poukazovala na rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, avšak v prejednávanej veci bola uzatvorená rozhodcovská zmluva na osobitnej listine, ktorú žalobkyňa podpísala. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku by bolo možné považovať rozhodcovskú doložku v prípade, že táto by bola začlenená do obchodných podmienok, v ktorých by ju spotrebiteľ mohol jednoducho prehliadnuť a nemohol by ju výslovne odmietnuť. Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, táto bola uzatvorená v zmysle § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže bola uzatvorená na samostatnej listine, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia, čo osobitne podpísal, a teda mal možnosť dohodu o zrážkach zo mzdy nepodpísať a tým ju odmietnuť.

32. Žalobkyňa namietala aj, že zmluvy neboli podpísané v súlade s označením a výpisom z obchodného registra. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na ustanovenie § 15 a § 16 Obchodného zákonníka. Keďže je zamestnanec určitého organizačného útvaru poverený vykonávaním určitých činností, ktoré mu vyplývajú z pracovného zaradenia, nie je žalovaný povinný osobitne ich splnomocňovať na takúto činnosť. Tak ako zamestnanec banky je poverený určitou činnosťou, určitou činnosťou je poverený napríklad aj predavač v potravinách, s ktorým zákazníci uzatvárajú kúpnu zmluvu a ktorý sa taktiež nepreukazuje zákazníkom osobitným splnomocnením alebo pracovnou zmluvou. Z uvedeného dôvodu vyhodnotil odvolací súd aj túto námietku žalobkyne ako nedôvodnú.

33. Za relevantné nepovažoval odvolací súd ani žalobkyňou predložené výpočty RPMN podľa internetovej kalkulačky. Takto vypočítaný údaj je pre spotrebiteľa len orientačný, avšak nezohľadňuje všetky náležitosti výpočtu uvedené vo vzorci určenom na výpočet RPMN, ktorý tvorí prílohu č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

34. V závere odvolací súd uvádza, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť absolútna, zbavujúca ho akýchkoľvek povinností plniť si svoje záväzky, a to len z titulu, že ide o spotrebiteľa. Odvolací súd zastáva názor (prihliadajúc pritom na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako najvyššej súdnej autority, a vývoj rozhodovacej praxe všeobecných súdov Slovenskej republiky), že predmetná zmluva bola dojednaná v súlade so zákonom, obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a v zhode so súdom prvej inštancie nemal odvolací súd za preukázané, že by sa žalovaný bezdôvodne obohatil.

35. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu ako aj s odkazom na odôvodnenie preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd, po vyčerpaní relevantných odvolacích dôvodov, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvej výrokovej vety v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny. Keďže je odvolací súd viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, preskúmal závislý výrok o nároku na náhradu trov konania (III. výroková veta) len v tomto rozsahu a ako vecne správny ho potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

36. Z obsahu odvolania nevyplýva, že by žalobkyňa odvolaním napadla aj druhú výrokovú vetu rozsudku súdu prvej inštancie, preto táto ostáva zachovaná.

37. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni vo výške 100 %. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

42. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).